

АНТИЧКИТЕ МАКЕДОНСКИ ФИЛОЗОФИ СО ФАЛСИФИКАТ ПРИКАЖАНИ КАКО АНТИЧКИ ГРЦИ ОД "ЦИВИЛИЗИРАНАТА ЕВРОПА"

Досегашната историја на филозофијата е фалсификувана од историчарите за филозофија на "цивилизираната Европа", со поддршка на Република Атина, а на штета на македонскиот народ од античкиот период. Поимот филозофија означува љубов кон мудроста, односно мудрост. Затоа ние Македонците ќе се послужиме со изреката на досега недостижниот генијален филозоф, Македонецот Аристотел (384-322 г. пр.Хр.), роден во Стагире (Стагираин), кој имал своја Академија во Атина со 2.000 студента, а бил учител на Александар III Македонски, војсководец кој создал империја од 3,8 милиони километри квадратни, а изреката на Аристотел гласи: "Најмногу треба да го почитуваш тоа што е најстаро, а да се закануваш со тоа што најмногу се почитува".

Аристотел е најголем и најсестран антички македонски филозоф, основач на логиката и многу природни и општествени науки.

Школата на Аристотел се вика перипатетичка, влијаел на мислителите на сите народи, особено на средновековните схоластичари и арапско-еврејската филозофија. Неговото учење, главно, содржи елементи на материјализмот, но конечно се приклучува на идеализмот. За одбележување е дека Аристотел сериозно, со аргументи, ја критикувал Платоновата (Платон 427-347г. пр.Хр.) теорија на идеализмот. Според Аристотел, формата (т.е. нематеријалната идеја) и материјата се две неразделни начела од кои се составени си-

те работи; основата на светот ја прави материјата како негов неодреден и пасивен супстрат ("прва материја"), но како таква за него е апстракција т.е. само можност која дур идеалната форма ја прави во реалноста; материјалната стварност е секогаш и секаде одредена со нематеријална форма; ова соединување на материјата и формата се врши со помош на шест разни видови движења (промена во просторот, квалитетна промена, настанување, исчезнување и др.), но додека материјата без форма, на нему, постои само како можност, форма без материја, чиста форма, форма на сите форми, на име "разум кој мисли сам за себе" т.е. бог, постои реално; но е подвижен, единствен и вечен подвижувач на светот. Ние современите Македонци на XXI век по Христос, потомци на нашите антички Македонци, ќе остариме по неколку века; тогаш историјата на нашето време ќе открие пред нашето поколение колку сме го почитувале минатото од античка Македонија до денес и колку сме се заложиле да ги отстраниме фалсификатите на нашата историја и присвојувањето од немакедонските народи. Поради тоа, потребно е древните книги да ги проучиме темелно за да се открие македонството на нашиот генијален народ, што има квантум на интелигенција повисок од сите народи кои денес постојат.

Секако, покрај наведено то, Аристотел се занимавал со проблемот на државата; ја дефинирал како општестве-

но суштество, на него му припаѓа длабока мисла нужноста за ропство да е условено со несовршени работни орудија (кои "не можат сами" да се коваат, ткаат итн.). Главни дела на Аристотел се: Физика, Метафизика, Етика, Поетика, За душата, Политика, Метеорологија и др. Своите дела Аристотел му ги доверил на Теофраст (372-287г. пр.Хр.), од Ерез за да ги чува како тајна, но благодарение на Теофраст тие филозофски дела на големиот македонски филозоф на сите времиња од античкото време до денес дошле до сите народи на светот за да ги изучуваат мудростите кои сè уште се актуелни. Разгледувајќи ја

студијата "Карактери" од францускиот филозоф Жан До Лабрјуер (1645-1696) во издание од 1983 година од "Народна култура" - Софија на бугарски јазик ја превел Стојан Атанасов, посебно во насловот "Слово Теофраст", кој го смета за грчки филозоф, Атињаните го сметаат Теофраст за туѓинец, а всушност и овој филозоф е Македонец, студент на филозофот Аристотел во Академијата во Атина. Уште еднаш да кажеме дека Платон (427-347 г. пр.Хр.) е ученик на Сократ (469-399 г. пр.Хр.). Сократ бил осуден на смрт и погубен во Атина. Македонскиот генијален филозоф го критикувал во негативна нотација учењето на Платон,

АПЕЛ

Осумнаесетгодишната Сања Чавдарова боледува од речиси неизлечива болест Gvadriletia Spastika – Паралисис Церебралис, меѓутоа постои мала искра надеж по пат на хируршка интервенција состојбата на Сања да се подобри дури до 70 отсто. Интервенцијата треба да се изврши во Меѓународниот Институт во Москва, и ќе чини 42.000 долари.

ЗАТОА ВЕ МОЛИМЕ ДАЈТЕ ГО ВАШИОТ ДОБРОВОЛЕН ПРИЛОГ ЗА ДОБРОТО НА НАШАТА КЕРКА - ЗА ДОБРОТО НА СИТЕ НАШИ ДЕЦА.

Чавдарова Мара
Мито Хаџи Василев 83, Струмица
IBAN:/MK07 (account in CHF in PCB)380503311302471
SWIFT: PRBUMK22XXX

Чавдарова Мара
EUR acc: 380-5-033113-012-10
INAN:/MK07380503311301210
SWIFT: PRBUMK22XXX

www.sanjac.cjb.net
tel: 034 / 329 - 702

Глас на јавноста Форум

што е забележано во сите книги за Историјата на филозофијата. Теофраст е, исто така, голем македонски филозоф за што пишува во книгата и Жан До Лабријуер. Теофраст е македонски филозоф и ботаничар, ученик на Аристотел, го наследил водењето на перипетичката школа (Академија е по името на Академосу, бидејќи во неговата градина во Атина се држеле филозофските проповеди - од таму академик е слушател на некоја висока школа за наука и уметност: член на здружението за унапредување на

науката и уметноста или академичар). Негови се две ботанички дела, во кои опишал 550 видови билки, со што станал основач на ботаниката како наука, а делото "Карактери" подоцна служело како извор од кој се црпеле известувања за развојот на филозофските сфаќања.

Теофраст роден е во Ерез, град на Лесбос. Првиот учител му бил Леосип, ученикот на Зенон. Леосип е роден во Леосип. Потоа Теофраст отишол во Академијата на Платон, и на крај преминал кај Аристотел каде бил најза-

бележителен меѓу учениците. Новиот учител Аристотел му го променил името од Тиртам во Ефраст, што значи кој зборува добро, а потоа заради неговото величество на гение и красноречие го нарекол Теофраст т.е. чиј јазик е божествен. Според Цицерон Марко Тулие (106-43 г. пр.Хр.), голем римски говорник, политичар, филозоф и писател, како и конзул, во книгата "Озглавена Ерут" или за големите оратори рекол: "Кој е поплоден и побогат од Платон? Посолиден и убедителен од Аристотел?" Попријатен и поблаг од Теофраст? Во некои свои писма Цицерон до Атикос, кога зборува за Теофраст, тој го нарекува свој пријател, кого го чита постојано и со големо задовол-

ство. Аристотел за своите ученици рекол: Калистен дека сфаќа бавно, умот му е матен, а дека Теофраст е толку пргав, остар и прониклив, веднаш се разбира, што може да биде откриено во еден предмет. Учениците на Академијата го прашале Аристотел кого ќе остави за заменик од двајцата достоини за тоа место - дали Мандем од Родос (има уште двајца со тоа име: едниот филозоф од школата на циниците, а вториот ученик на Платон) и Теофраст од Ерез. За да не навреди никого Аристотел рекол: "Виното кое го пијам секој ден било многу убаво". Посакал да му донесат од Родос и од Лесбос, кога му донеле ги пробал двете вина и рекол: достоини се двете вина за репутација, првото од Родос било силно, а второто било послатко (македонските вина се благи иако во случајот двата студента се Македонци од македонска земја) и затоа го избрал Теофраст. Во виното е вистината (на латински *in vinas veritatis*). Според Авел Гелиј, кога Аристотел бил обвинет од Еримонд, свештеник на богињата Церес, како непријател на боговите, а за да ја избегне судбината на Сократ, ја напуштил Атина и отишол во Калис на островот Евбија. Академијата му ја оставил на својот ученик Теофраст од Лесбос, како и сите свои дела за да ги чува како тајна, по што филозофските и другите книги Теофраст ги издал во името на Аристотел.

Теофраст се прославил во целиот антички период за време на Македонската империја, во Академијата која ја наследил од Аристотел, имал повеќе од 2.000 ученика. Тоа предизвикало завист кај Софокол (не е трагичниот поет), син на Амфиклид, кој тогаш бил претор, па издал Закон против собирањето на групи, забрана за филозофите да предаваат под закана со смртна казна. Теофраст и неговите ученици му се потчиниле на овој Закон; но следната година, кога Фелон ја зазел функцијата претор на Атина, Атињаните го укинале овој срамен Закон, го осудиле Софокол да плати казна од пет таланти и ги вратиле правата на Теофраст и на сите филозофи.

Некој Агнонид бил осуден од Атињаните за нечесност затоа што се осмелил да го обвини Теофраст - затоа што голема била симпатијата на луѓето од Атина кон Теофраст како награда за неговата добрина. Теофраст имал исклучителни квалитети поради што народот бил благонаклонет кон него, но посебно бил уважен од македонските цареви Касандар, кој го наследил во Македонија царството Аридеј, братот на Александар III Македонски; потоа Птоломеј, синот на Лагос и прв цар на Египет, по потекло Македонец, а соборец во македонската фаланга на Александар III Македонски, секогаш го поддржувал Теофраст. Теофраст кажал една убава мудрост: "Ако си умен човек, грешни, што не зборуваш, или си разбрал многу нешта". Поради тоа што многу сме разбрале треба да зборуваме, затоа што досега многу се откри за македонската вистина, не од некои националшовинистички причини, напротив затоа што досега ги изминаваме сите голготи и благодарни сме му на нашиот Господ што не дозволил да се поништи божјиот македонски и библиски народ.

Диоген Лаертени изброил повеќе од 20 дела собрани негови производи во еден том. Таму има 9 книги за историјата на растенијата, 6 за нивното потекло; пишувал за ветерот, огнот, камењата, медот, признаците за убавото време, за дождот, за бурата, за мирисот, за потта, виенето, за рибите кои живеат надвор од водата, за животните, за цветовите, за тие што се раѓаат ненадејно, или породуваат завист, за карактерите, карактери со 28 глави. Теофраст, македонски филозоф и ботаникар, ученик на Аристотел, го наследил водењето на перипатетичката школа - Зона политикон. Теофраст опишал 550 видови билки со кои станал основач на Биологијата, а делото "Карактери" потоа им служело на историчарите по филозофија како извор од кој црпеле известувања за поранешните филозофски сфаќања. Дијалектички, ако ги погледнеме животните околности, тие постојано се менувале, но секако дел од обичаите остануваат до денес со ма-

ли промени, според временските собитија, според временските собитија, во начинот на животот од другите народи се внесуваат влијанијата со возвратно влијание на нашата македонска култура и цивилизација на другите народи на целата Земјина топка. Богатството на македонскиот човек се состоело од нивите, стадата, храната, природата и здравјето, земјата раѓа плодови, млеко од овците, козите и добитокот, рибите од реките и морињата, алишта обични од волна и кожа, со многу богати реколти, среќен народ, женење на машките деца, во сојуз и соработка со соседите, мир во семејството. Поради тоа, во античкиот период Македонците ја бранеле својата земја, биле многу воинствени. Како што кажал Хорацие: "Слатко е и чесно да умреш за татковината". Македонците не смееле да бегаат од битките кога биле регрутирани во македонската фаланга, тоа било срам за целото семејство. Со индустријализацијата на производството, животната средина, еколошки негативно делува на здравиот живот, настануваат општествени потреби, невработеност, неизлечливи болести, нагли и постојани селидби на македонскиот народ од својата света и библиска земја - со карта во еден правец, селидба во други земји и на други континенти, а власта не е способна да го запре иселувањето, бидејќи во 2005 година во Република Македонија има 400.000 невработени граѓани, а наталитетот на македонскиот народ е со многу низок процент, обичната репродукција не се одржува и во целост се јавува стареење на народот, бидејќи нема младо потомство. Во врска со ова ќе го наведем цитатот на Георг Хегел, германски филозоф: "Нациите и владите никогаш не научиле ништо од историјата ниту, пак, таа се поставувала врз основа на лек-

циите кои ги добиле од неа".

Да го цитираме апостолот Св. Павле: "Ако коренот е здрав, ќе бидат здрави и сите стебла". Потоа "Совршениот човек прави добро од љубов и не се стреми кон корист, ниту доброто име кое ќе го стекне, ниту бара човечка или Божја награда, ниту за совршениот човек правилото за животот е да му се угоди на Бога". Според Апостол Павле битно е дека "Сакаме да бидете мудри во доброто и незнаници во злото".

Македонскиот биолог и филозоф Теофраст бил многу пријатен соговорник, зборувал божествено, но во Атина бил туѓинец, за што една обична жена, од која на пазарот купувал билки, почувствувала дека тој не е Атињанин, дека му недостасувало атинското наречје. Теофраст долго време живеел во Атина и за цело време, сè до својата смрт, за Атињаните останал Македонец и туѓинец. Негирањето на македонскиот народ и македонските генијални луѓе, кои во својот живот создале неповторливи дела за доброто на светската цивилизација, во денешно време, во XXI век е трагично, но за среќа работите се откриваат од страна на науката. Генетичарите од британскиот универзитет "Оксфорд" утврдиле дека денешните Грци генетски се идентични со Турците, според метаболизмот и ДНК кај овие два народа, структурите им се слични, што укажува дека потекнуваат од иста група на народ. Денешните Грци немаат ништо заедничко со древните Хелени, ниту со античката цивилизација. При тоа да напомене дека Александар III Македонски и Аристотел, како и Теофраст, се антички Македонци. Денешните Турци се потомци на пле-

ме населено во Мала Азија и на дел од Балканскиот Полуостров, дојдени од Средна Азија. Турците на Балканот дошле во XV век, победувајќи ги Византија и другите балкански држави. Во 1243 година Селџуците ги преплавиле Мала Азија и Месопотамија, а исто така, во 1243 година го примиле исламот. Султаните Мурат и Бајазит I ги зазеле Едрене во 1362 година, потоа во 1371 година Мурат и Бајазит I победиле, а престолнината ја префрлил во Цариград, нарекувајќи го Истанбул. Што се однесува до Грција, таа е основана во 1832 година, а за прв крал е именуван баварскиот принц Отон I. Сè до 1863 година Турција не ја признавала под тоа име, но под притисок на Европа го сторила тоа. Турција не сакала да ја признае Грција под тоа име затоа што името му припаѓало на турско племе, што конечно сега е утврдено во британскиот универзитет "Оксфорд".

На крај би додал: На гробиштата во Кераменис, Атињаните на гробот на Демостен, кој се отрул, напишале: "Да имаше во тебе Демостен толку снага колку дух, никогаш не би завладеал еден Македонец".

Република Атина прв пат била покорена од македонскиот император Филип II, а втор пат од Александар III Македонски.

Спасе Јовчев,
Скопје

Рубриците ФОРУМ и ПИСМА ја отсликуваат нашата отвореност кон јавноста. Овде автентично објавуваме и текстови кои не се во согласност со нашата уредувачка политика.

